

PASTÝŘSKÝ LIST
MONS. VLASTIMILA KROČILA, BISKUPA ČESKOBUDĚJOVICKÉHO,
PŘI PŘÍLEŽITOSTI BOŽÍHO HODU VELIKONOČNÍHO
A ZAHÁJENÍ KANONIZAČNÍHO PROCESU BISKUPA HLOUCHA
(Přečtete při všech bohoslužbách v neděli 1. dubna 2018)

Milí diecézané, sestry a bratři v Kristu Ježíši, našem Pánu!

O Božím hodu velikonočním v roce 1972 začínal tehdejší českobudějovický biskup Josef Hlouch svou promluvu těmito slovy: *„Vzkříšení Páně, Boží hod velikonoční, největší svátek a slavnost našeho Pána, největší vítězství, vítězství nad bolestí, nad hříchem, nad peklem, nad smrtí. A toto všechno, moji milí, přináší Kristus Vám! Vy všichni jste údy Jeho tajemného Těla. On je naší hlavou, On je naším bratrem a co získal, je pro nás a pro naši spásu. Radujme se srdcem vděčným při vzpomínkách na Jeho utrpení, při vyhlídkách našich nadějí, které staví mosty vysoké i přes údolí stínů smrti do budoucnosti plné blaha, jasu a slávy.“*

Proč začínám tento pastýřský list slovy mého předchůdce na biskupském stolci? Kromě velikonočního přání vám chci totiž prostřednictvím tohoto pastýřského listu sdělit, že Svatý stolec vyjádřil svůj souhlas, aby byl v naší diecézi oficiálně zahájen kanonický proces beatifikace (prohlášení za blahoslaveného) devátého biskupa budějovického, v pověsti svatosti zesnulého Božího služebníka Josefa Hloucha.

Již záhy po smrti biskupa Hloucha - dne 10. června 1972 - stal se jeho hrob cílem návštěv a modliteb věřících nejen z českobudějovické diecéze. Lidé uchovávali jako velkou vzácnost magnetofonové nahrávky z jeho kázání, horlivě četli jeho »Minutěnku« a dokonce jej soukromě uctívali jako svého přímluvce v duchu jeho slov ze závěti – *„...všechny vás v srdci na věčnost nesu“*. Po roce 1989 začalo sílit úsilí věřícího lidu o přenesení jeho ostatků do českobudějovické katedrály. Toto úsilí pak vykrytalizovalo v roce 1996 v petiční akci adresovanou Českobudějovickému biskupství, kde již byla vyjádřena i prosba o zahájení beatifikačního procesu. Biskup Antonín Liška tuto iniciativu uvítal s tím, že je potřeba nejprve všechno řádně projednat a dobře připravit. Když si pak naše diecéze za biskupa Jiřího Paďoura připomínala 110. výročí narození a 40. výročí úmrtí biskupa Josefa Hloucha, byl onen rok vyhlášen jako »Jubilejní rok biskupa Hloucha«. Tento vzpomínkový rok byl ukončen slavnostní bohoslužbou, při které byla rovněž odhalena v katedrálním chrámu sv. Mikuláše bronzová pamětní deska, připomínající tohoto mimořádného svědka víry.

Po mém nástupu do služby českobudějovického biskupa se práce na přípravě beatifikačního procesu zintenzivnily a na podzim roku 2015 jsem mohl předložit tento úmysl České biskupské konferenci, která jej přijala a jednomyslně schválila; tím také bylo možné přistoupit ke zpracování velmi obsáhlé žádosti do Říma. Žádost o dovolení zahájit beatifikační proces byla tedy podána s příslušnou dokumentací v listopadu minulého roku. Souhlasným vyjádřením Svatého stolce, které jsme obdrželi, se náš českobudějovický biskup Josef Hlouch, oficiálně stává kandidátem na blahořečení a přísluší mu titul „Boží služebník“. Při dopolední mši svaté na Zelený čtvrtek tak bylo možné, aby do mých rukou složil předepsaný slib postulátor procesu - profesor Martin Weis - stejně tak i členové pracovního týmu, který bude v záležitosti blahořečení, během diecézní fáze procesu, pracovat na shromažďování veškerých podkladů a jejich posuzování.

Prostřednictvím tohoto pastýřského listu Vás tedy všechny prosím v **prvé řadě o modlitbu** za zdárný průběh procesu blahořečení biskupa Hloucha. A prosím zvláště ty pamětníky jeho života, aby **vydali své svědectví** o ctnostech jeho života, stejně tak i ty, kdo se domnívají, že existují nějaké překážky v tomto procesu, aby se písemně přihlásili postulátorovi procesu - se zřetelným připsím „POSTULÁTOR“ - a to na adresu Biskupství českobudějovického. Stejně tak prosím i ty, kdo uchovávají nějakou písemnou korespondenci se Služebníkem Božím Josefem Hlouchem či týkající se jeho osoby, aby ji poskytli pro tento proces blahořečení.

Moji drazí, možná to bude ještě dlouhá cesta, možná kratší, ale v každém případě to bude cesta velmi náročná, na jejímž konci však bude - jak pevně věřím a modlím se za to - prohlášení Božího služebníka Josefa Hloucha za blahoslaveného. Vždyť tento v pověsti svatosti zesnulý biskup je znám především svou mimořádnou a neutuchající láskou k bližním, odpuštěním pronásledovatelům a pevnou vírou, kterou osvědčil i v letech nesvobody, internace a krutého teroru.

Zakončím tento pastýřský list opět slovy z velikonoční promluvy Josefa Hloucha: „*Svatý Pavel píše svému žáku biskupu Timotejovi: 'Mysli přece na vzkříšení Páně!' Já bych chtěl toto slovíčko říci Vám jako prosbu: Myslete, moji drazí, na vzkříšení Páně víc, víc na ně myslete, to budete vdechovat to svěží ovzduší tohoto velkého dne, budete vdechovat v sebe jistotu a nebude člověk potom kolísat a nenechá se mučit otazníky kdoví a jak to všechno je. Myslete přece na vzkříšení Páně a rozradostní se Váš život.*“

K těmto slovům biskupa Hloucha připojuji přání radostných Velikonoc a ze srdce žehnám!

✠ Vlastimil, biskup českobudějovický